

COMBAT

DIARI ANTIFEIXISTA DE LA TARDA

Núm. 42

Girona, dilluns 7 de setembre del 1936

Preu 15 cts.

UN GOVERN FORT EL MITING DE DIVENDRES

Tota la premsa ha rebut amb satisfacció la formació del Govern Largo Caballero. Feia dies que la gran massa d'opinió trobava a mancar l'instrument capaç d'organitzar i acabar la guerra, el qual s'ha trobat amb el Govern que acaba de constituir-se. El Govern Giral, ni de bon tros, representava l'esperit revolucionari del moment; la seva actuació, si bé no és de recriminar en línies generals, al contrari, que cal reconèixer-li la seva demostració de serenitat i entesa en fer-se càrrec dels destins del país en moments veritablement greus mancava d'energia i sobretot de visió per a fer-se càrrec i comprendre el que significa la Revolució que estem desenrotllant.

Adhuc la C. N. T. ha fet sentir la seva veu amb motiu d'aquest esdeveniment nacional, el qual ha causat gran satisfacció en tots els sectors obrers i republicans. Per la seva transcendència, creiem convenient reproduir les manifestacions que el secretari del Comitè Nacional de la C. N. T. ha fet a un periodista de l'Agència Febus:

«Té dos punts de mira la qüestió de l'adhesió de la C. N. T. al Govern: si la Confederació Nacional del Treball s'atè, a l'hora actual a continuar la seva trajectòria espiritual i revolucionària, de cap manera pot donar la seva conformitat al nou Govern. Ara bé: per damunt d'aquesta expressió de tipus ideològic, es troba la imprescindible necessitat d'un govern fort que mantingui amb encertades disposicions la lluita antifeixista i l'esforç i ardidesa populars per a conduir-lo al triomf definitiu.

Davant d'aquest aspecte el Ple Nacional de la C. N. T. que celebrà el dia 3, examinà la proposta de la Comissió Executiva de la U. G. T. sol·licitant la nostra col·laboració directa al nou Govern, i encara que es reconeix la gravetat de les circumstàncies actuals, no hi ha motiu per a abandonar la línia seguida pel nostre organisme confederal. Ara bé, com a prova de tolerància i comprensió d'aquest moment, després de fer constar el nostre ajut i col·laboració moral, hem exposat el nostre fervent desig que en els departaments governamentals siguin creades juntes assessores a les quals es doni la participació corresponent a la nostra organització. La composició en aquesta Junta Assessora podria ésser aquesta: dos representants de la U. G. T.; dos de la C. N. T.; dos del Front Popular i representació oficial del Govern.

El Govern, en conèixer la nostra proposició, l'ha acceptat i ens ha reiterat novament la satisfacció que li ha produït el que aquesta organització es decidís a presentar-li la seva més directa col·laboració, és a dir, dintre del propi Govern.

«La posició de la C. N. T. és, naturalment, la de no restar cap ajut al Govern, però sense perdre en absolut la posició del nostre organisme.»

El fet que la C. N. T. s'adhereixi oficialment a un Govern determinat, és una cosa nova i, per tant, extraordinària en la vida política i sindical espanyola. Si bé no accepta la col·laboració política per raons lògiques i comprensibles de doctrina, en canvi està disposada a prestar el seu ajut en els departaments tècnics governamentals. Això, des d'un punt de vista simplista, no té cap importància; però si tenim en compte el que significa el fet que la C. N. T. col·labori en els departaments tècnics estatals, veurem que s'ha donat un gran pas en les relacions de les dues grans forces sindical per l'aproximació doctrinal i tàctica que significa el fet que marxistes i sindicalistes coincideixin i actuïn conjuntament en unes funcions de govern.

M. ROSET SALA

Davant d'una gran gentada, el Partit Socialista Unificat i la Unió General de Treballadors, exposen la seva orientació política i sindical

Tal com s'havia anunciat, el divendres tingué lloc un important acte d'orientació política i sindical, en el qual prengueren part els companys Roset Sala, Lluís Morillo, Isabel Bustos, Josep Salvat, Antoni Bertran i Pere Ardiaca.

Obrí l'acte el secretari general del Partit Socialista Unificat a Girona, el qual digué que les dues organitzacions havien cregut complir amb el seu deure organitzant un miting de conjunt, per tal de fer sentir les veus dels homes autoritzats de les organitzacions esmentades. Totseguit cedí la paraula al company Lluís Morillo, secretari del Comitè Executiu local de la U. G. T., el qual manifestà que, no trobant-se preparat per a adreçar la paraula en aquell miting, es limitaria a saludar als obrers allí reunits, i així ho féu.

Isabel Bustos, parlà en nom de les dones socialistes, recomanant-les que sabessin complir amb la seva missió de reraguarda.

Josep Salvat, president de les Joventuts Socialistes Unificades, glossà el moment actual. Assegurà que els feixistes no passaran. Els socialistes, junt amb tots els elements del Front Popular i organitzacions sindicals formen la gran muralla en la qual s'establiran els plans criminals del feixisme. Feu un magnífic cant als combatents, que donen la seva sang, per la llibertat del poble treballador. Parlà també de la necessitat d'unificar l'acció per tal de donar la batalla en tots els fronts al capitalisme, puix que ha demostrat a bastament la seva incapacitat. El company Salvat clou el seu brillant parlament dient que quan els canons parlen, la boca ha de callar.

El president de la Federació Gastronòmica de Catalunya, company Antoni Bertran, digué que quan la classe treballadora es troba unida, sempre venç a l'enemic. L'octubre del 1934 ens trobàvem separats, dividits, i per això perdríem. La missió de tots els obrers està al front i a la reraguarda. Digué que Estivill, en el seu viatge que féu Barcelona, es lamentava pels obstacles que se li oposaven a la carretera per a complir el seu comès, mentre els camps restaven abandonats i la collita es perdia. Cal anar a la unitat sindical i política.

Després s'adreçà als companys gastronòmics, als quals digué que abans el seu deure era servir a la burgesia, però que avui la seva missió era distinta; els seus serveis d'ara —afirmà Bertran— han de dedicar-se a assegurar l'alimentació de tots els infants i fills dels milicians que combaten al front. Aquesta és la missió immediata dels gastronòmics, aconsellant totseguit la necessitat d'incantar-se de l'hotel més luxós de la ciutat, puix que abans que tot és assegurar el menjar als fills de les mares del poble i als dels que en aquests moments lluiten per una societat millor i lliure de tota classe d'exploatació.

Seguidament Pere Ardiaca, del Comitè Executiu del Partit Socialista Unificat, fa ús de la paraula, pronunciant un magnífic discurs. Començà dient que el 16 de febrer

es guanyà una batalla moral al feixisme, disposant-se a governar el Front Popular. Parla de la situació internacional i digué que hi ha nacions que provoquen Espanya per tal de justificar la seva intervenció en els afers interiors de la Península. Digué que el feixisme internacional havia vist en les illes balears el mitjà per a evitar el pas a l'Àfrica de les tropes franceses que França trametés tropes negres a la metròpoli.

Digué que la disciplina és del tot necessària per als efectes militars i per a tota acció coordinada. En la reraguarda, el treball ha d'ésser una cosa sagrada; els rezes i les sospites han de desaparèixer en totes les accions que s'emprenguin per a lluitar contra l'enemic comú. Les organitzacions han d'actuar mancomunadament, i no poden permetre's les accions individuals. Els Tribunals Populars són els encarregats de subministrar la justícia que reclama el poble. Després d'un meravellós del que serà la nova societat que en aquests moments estem ja forjant, el company Ardiaca acaba el seu parlament recomanant la unitat d'acció per a tots els actes.

El company Roset Sala féu un breu resum dels discursos, remarcant en la necessitat de què tothom s'atengués a les orientacions que acaben de donar els companys del Partit Socialista i de la Unió General de Treballadors. L'acte resultà brillantíssim i acabà amb el cant de La Internacional.

INTERESSANT!

Llegiu a la segona plana l'interessant reportatge sobre «FALANGE ESPANYOLA» a Girona i comarques.—Aquest reportatge va acompanyat de fotografies inèdites i una relació de noms dels individus que la componien.

DESPRES DE LA MILITARADA

Les J. O. N. S. de Falange, una de les Organitzacions Feixistes més importants d'Espanya

Comencem avui a publicar un reportatge sobre la J. O. N. S. (Jovenuts Ofensives Nacionals Sindicalistes) que a l'igual que els «balillas» italians era la joventut feixista encarregada de secundar el moviment subversiu i ajudar a la militarada criminal que es va aixecar en armes contra el poble el dia 19 de juliol prop-passat.

Les seves consignes assassines tenien d'ésser complides al peu de la lletra per mitjà de juraments i adhesions, sense respectar res, sense fer un pas enrera, passant per sobre la sang del poble, trepitjant-lo i anihilant-lo per establir després una dictadura com la que sofreix el proletariat italià, austríac i alemany.

El poble, però, amb un gest viril, s'ha redreçat contra aquesta xurma de militars criminals i ineptes, que d'ençà de la seva creació no han tingut més que derrotes.

Aquesta organització (Falange Espanyola) tenia el moviment plantejat i controlat pels militars i estava organitzat per a donar el cop de mà el mes d'agost, precipitant-se però els esdeveniments a causa de la mort de Calvo Sotelo.

En el domicili del comerciant Adroher Gns, d'aquesta ciutat es va

trobar tot una sèrie de reglaments, actes, fitxes de falangistes, juraments, adhesions, etc. que els «fascios» gironins havien de respectar, seguir i complir estrictament.

El «jefe» suprem de Falange Espanyola, tots vosaltres sabreu era el fill del dictador Primo de Rivera (i tan primo!) el qual tenia sota el seu comauament els «jefes» Provincials i aquests, delegats en totes les comarques.

El clíxé que posem a continuació és un nomenament dels susdits delegats de les comarques gironines, format com pot veure's per elements (alguns fugitius) com el carrosser Vert de Torroella, Fernandito Ferrer de Llagostera, Emilio Picó per Girona i l'aspirant a nedador i atleta de sequer Vicentín Henche. Tots anaven comanats per l'advocat de causes injustes Lluís Rodríguez.

Aquests subjectes es van llençar, llavors del seu nomenament, a una campanya boja per tal de recollir quants adeptes es possessin a la vista. La busca no fou infructuosa i donà per resultat una demanadissa de sol·licitacions considerable. El despatx de les J. O. N. S. es constituí al local de la C. E. D. A., convenientment amoblat pel comerciant Joan Casellas d'aquesta ciutat El comprà el Jefe provincial Lluís Rodríguez i costà dues mil vuit-centes pessetes.

A continuació posem una llista d'afiliats a Falange Espanyola de les J. O. N. S. En ella hi consten elements de totes les comarques. N'hi ha de Palamós com el tal Félix Gubert; de Torroella, de Llagostera, etc. Una majoria eren de casa bona i d'altres (pobrets!) amb el deliri de poguer figurar s'hi enrolaren com xaiets.

Heus-la ací:

Elements de Falange Espanyola

(Tots tenen fitxa)

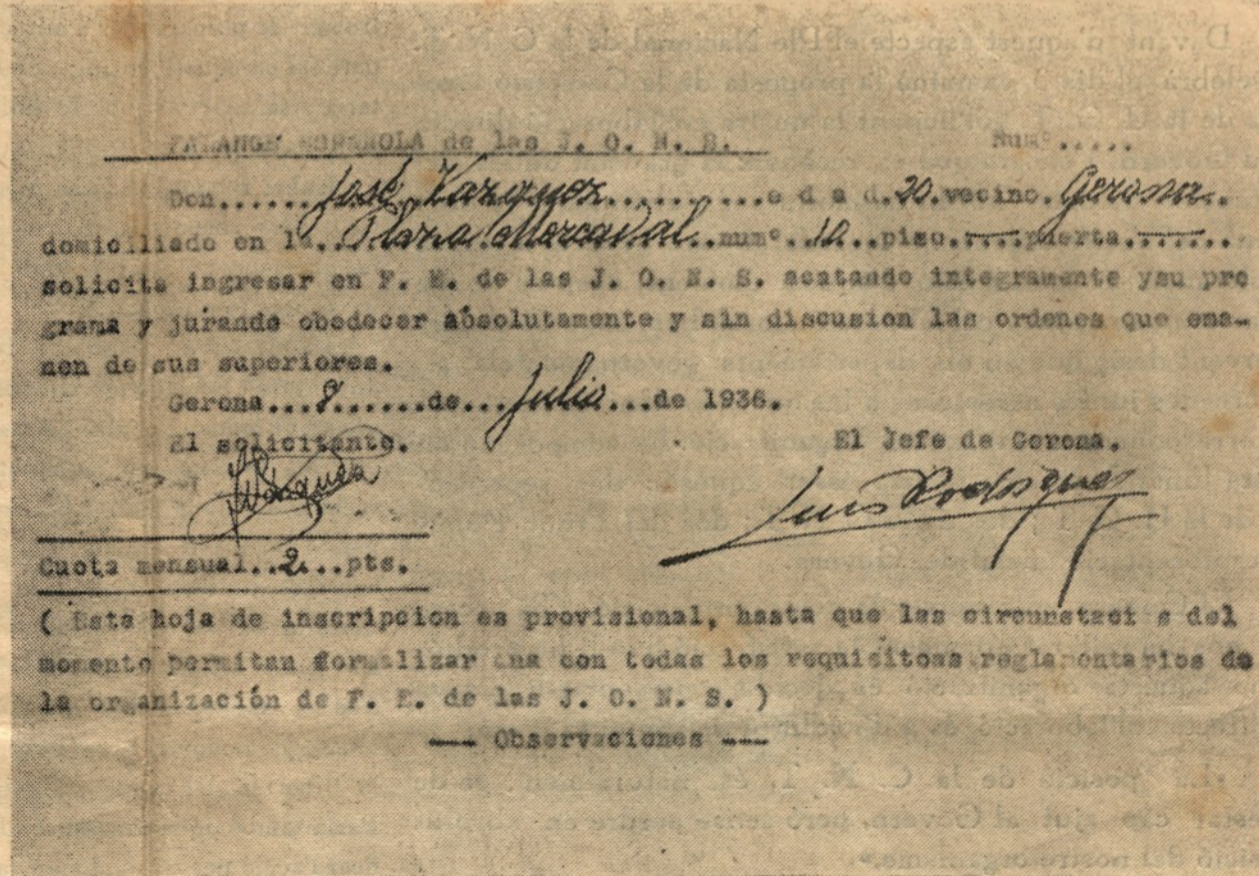
- Emilio Picó.
- José Geli Geli.
- José Vert Planes.
- Sebastián Pous Molina.
- Antonic Bou Borrell.
- Francisco Pascual Pons.
- Pedro Astor Gallicó.
- José Bou Bosch.
- Angel Piga.
- Francisco Hereu Vidal.
- Angel Rodríguez Ballou.
- Juan Hugas Prats.
- José Hugas Prats.
- José Cunill Saura.
- Vicente Henche.

- Juan Vilagrán Anglada.
- José Vázquez.
- Fernando Castellón Rocafull.
- Joan Barceló.
- Luis María Salvador Sábata.
- Andrés Salgado Comas.
- Leopoldo Ortega Monasterio.
- Fernando Ferrer de Esteve (jefe)
- J. Castellón.
- Carlos Rodríguez.
- Felipe Moragriega.
- Joaquín Lloret.
- Juan Banús.
- Luis Rodríguez Ballou (jefe)
- Félix Gubert.
- Joaquín Ramió.
- José Cendra.
- Vicente Cano.
- Luis Sastregener.
- Luis Noguera.
- Daniel Arnau.
- José Vila.
- Rafael Fontana.
- Jaime Roquet.
- José Maria Ripoll.
- Salvador Ripoll.
- Garriga (de los vinos).
- Turbau.
- Ramon Mañé.
- Joan Dallet.

- Portales.
- Perez.
- Cabarroques.
- Roberto Roure Guillamet.
- Manuel Alonso.
- José Alonso.
- Donato Fernández.
- Luis Canosa.
- Camilo Conde (tradicionalista).
- José Batlle.
- José Carbó Carbó.
- Arturo Rovira.
- José Camps.
- Leandro Camps.
- José Gutiérrez.
- Joaquín Regás.

El següent document que publiquem és l'original de les fitxes que omplenaven tots els que volien ingressar a les J. O. N. S. de Falange.

Com poden veure els nostres llegidors la data de l'ingrés és recent, demostrant això que es trobaven completament preparats. Les quotes que es pagaven eren de cinc i dues pessetes mensuals, segons les possibilitats econòmiques de cada un; això no vol dir, però, que n'hi havien que lliuraven tot el que podien per a l'engrandiment d'aquesta organització criminal.

Al volguer entrar a les J. O. N. S. i a l'inscriure's com a Socis amb la precedent fitxa tenien de subjectar-se a les següents normes:

NORMAS PARA EL INGRESO EN SUS MILICIAS

- 1.º Todo afiliado que desee pertenecer a las milicias, solicitará este honor por escrito al Jefe de las Milicias de las J. O. N. S. a que pertenezca.
- 2.º Admitida esta solicitud el Jefe de Milicias lo llamará a su presencia y le hará leer el Código

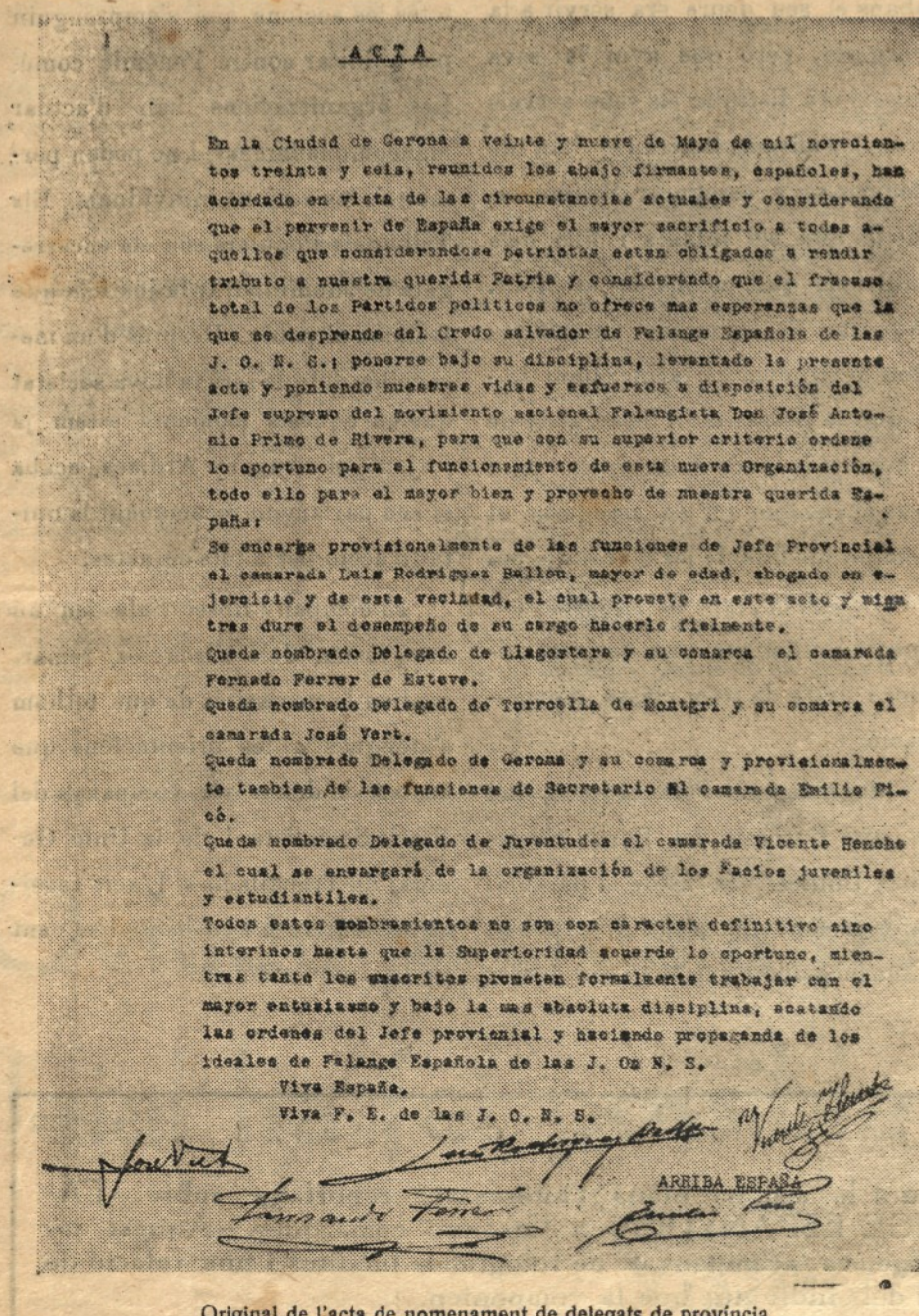
- del Militante, dándole un plazo de 24 horas para ratificarse en sus deseos.
- 3.º Si una vez leído y meditado este Código se encuentra conforme con las obligaciones que éste impone, sin duda ni titubeos, el Jefe de Milicias le encuadrará en una unidad destinada a probar sus aptitudes.
- 4.º Comprobada su efectividad en esta unidad de prueba durante el tiempo que el Jefe estime oportuno, el cual no será inferior a un mes, le será concedido el honor

que solicita, destinándolo definitivamente a la unidad que le corresponda.

5.º Para ello y ante esta unidad formada en presencia del Jefe de Milicias prestará el juramento de fidelidad a Falange y al Código de Milicias, quedando después de este acto investido de la categoría de militante y sugeto al reglamento de sanciones y recompensas.

A. C. M.

(Demà seguirem aquest reportatge començat avui).

La vida ciutadana, deu restar lligada al front de combat

La sublevació militar feixista del 18 de Juliol darrer, ha obert un parèntesi opresor en la vida ciutadana

No obstant que en els llocs on el moviment fou dominat ràpidament l'activitat ciutadana s'ha reanudat en els mateixos termes de sempre, cap ciutadà concient pot sentir aquesta normalització, sino en el sentit d'ésser ella un preparatiu per a les accions de regularització social que deuran afermar-se així que la negra derrota caigui damunt dels criminals militar que tant ses mires han posat al país en un estat caòtic i de confusió.

No podem fer la nostra vida normal, mentre als diferents fronts es lluita cruentament contra el feixisme aprofitats. Devem sentir-nos descentrats, devem considerar-nos humils i agraits als que, amb heroic menyspreu d'ells mateixos i de llurs afeccions, no dubten en acudir a la lluita, disposats a donar la seva sang per a que nosaltres i els nostres descendents poguem gaudir d'un règim lliberal, d'un govern que s'endavina netament socialista en un immediat, i potser de concepció més avançada en temps futurs. Ells hauran contribuït a desterrar els elements acaparadors de les avantatges i goigs que la naturalesa disposats a tots per a que els disfrutem amb igualtat, pel dret que hi tenim com a éssers vivents, que som, sense que diferències creades per factors inicus i que no tenen res a veure amb els drets particulars de cadascú seleccionin totalment per a ells els plaers de la vida a força d'oprimir la classe treballadora que, que siguent la més noble, ha sigut, fins avui, la més esclavitzada.

No podem sentir indiferència o poc interès per les accions que s'estant portant a cab al front de combat, puix la marxa de les mateixes són un lligam de quin depen absolutament la nostra vida ciutadana.

Es propi d'un irresponsable no experimentar neguit i viurer sens preocupació els fets trascendentals que ens portaran a una completa revolució social espanyola, i que influïran decisivament en la marxa del proletariat mundial.

Devem sentir l'angoixa dels fets que vivim, devem experimentar neguit per la sang treballadora que s'està vessant diàriament i que serà germe immortal que ens donarà aquella llibertat, aquella igualtat individual que té d'allunyar definitivament de l'horitzó polític espanyol el perill paorós d'una reacció capitalista, que avui, per la evolu-

ció social, radica solsament en el feixisme, aquesta fórmula de govern dictatorial a quin s'ha tingut d'aplegar tot l'element reaccionari i capitalista per a deturar, sense exit, el bloc conjunt de la massa proletària mundial, que conscient del seu propi valer i de la importància de llur unió, s'ha posat davant del capitalisme com espès mur granític contra el que cauran aixafats tots els intents reaccionaris.

S'ha de lluitar a la reraguarda amb el mateix entusiasme que es lluita al front, per a derrotar completament i ràpidament el feixisme, puix mentre un sol poble espanyol estigui en poder dels facciosos, la nostra vida ciutadana no pot normalitzar-se.

Cal que cada ciutadà aporti la seva ajuda moral o material als combats, doncs ¿qui és l'egoista que no sentirà angoixa per la sort dels que lluiten, malgrat que, particularment, no tingui al front cap familiar o amic quina mort pugui afectar els seus sentiments, i qui no és sentirà desitjós de contribuir activament en les batalles on es posen en joc interessos tant nobles com són les llibertats proletàries?

El sol pensament d'una victòria feixista, la sola concepció del que representa per al nostre esdevenir un compler aixafament del capitalisme dictador és suficient per a fer-nos sentir l'entusiasme de la lluita i el desig de cooperació activa, que, mai causa haurà sigut tant digne d'apoi incondicional.

El ciutadà deu restar lligat al front, experimentant com els lluitadors l'entusiasme desbordant de les victòries i considerant com pròpies les angoixes del combat, per a que senti també individualment les avantatges del règim liberal que és ja aurora a punt, que es convertirà en sol esplendorós de llibertat i de democràcia.

¡Lluitem tots i aixafem el feixisme! Una nova era de llibertat i progrés ens seguirà. Una reforma social d'horitzons grandiosos canviarà la nostra vida en millorament constant, que deurem en un tot a tants herois anònims com han caigut baix el foc de l'enemic, regant abundantment el sol de la nostra pàtria amb sang preciosa que fructifiqui per al nostre bé.

¡Lluitem!!

J. PLAJAS

DELS ARTICLES PUBLICATS EN SON RESPONSABLES LLURS AUTORS.

Consumidors d'electricitat, ¡¡no pagueu!!!

Amb les noves condicions de subministre d'electricitat, TOTS els catalans, si fa o no fa, hauran d'anar a les fosques al llit; i sino a les fosques, gaudiran de les mateixes condicions aproximadament de què gaudien abans de que l'actual moviment antifeixista portés en els plecs de la seva bandera, la virtut de trasbalsar privilegis que estaven a l'exclusiu abast de la classe capitalista i monopolitzadora.

Sortim de les tenebres!!! Reclamem la llum per veure-hi clar!!! No ens deixem enlluernar pels arguments que en forma de mirallets, diuen que el mètode de subministre emprat per l'Estat, no és aplicable a Catalunya, sota pretext de què això implicaria la possible paràlisi d'unes obres en les quals hi treballen sis mil catalans.

Qui les hauria de paràlitzar? La pregunta no troba ressò, perquè l'únic que l'havia de contestar, està agonitzant per la ferida mortal que li ha infingit aquest moviment igualari, que posa a un mateix nivell a tots els homes. I mort l'enemic que podia adoptar aquesta represalia, subsisteix aquest perill?.. Segueix l'encadenament, l'esclavatge del proletariat? Creure-ho tant sols seria renegar de la revolució purificadora que vivim. Creure que en són excepció aquests sis mil obrers catalans, és qüestió de redimir-los, no permetent ja mai no arribi a ells, per càstig del capitalisme que els oprimeix, l'alè deslliurador, sol i únic que justifica el moviment magnífic del nostre poble.

No protestar de les noves condicions de subministre de fluï elèctric, és protegir el capitalisme, i per tant, contrarrevolucionari.

¡¡PROTESTEU!!! i tingueu en compte que la millor, és «NO PAGAR».

Kw-h

La Centúria «Tchapaiev» del P. S. U. C.

Aquesta nit a les vuit arribarà a la nostra ciutat la Centúria «Tchapaiev» comandada pel company Lluís Otero, procedent de Barcelona; com saben els nostres lectors aquesta Centúria sortí fa molts dies de la nostra ciutat en direcció a Mallorca, però, el Govern espanyol, darrerament, donà l'ordre de retirada de les nostres forces d'aquella illa, i va destinada a combatre el feixisme al front d'Aragó.

Important manifestació de dol

Aquest matí d'onze a dues ha tingut lloc l'enterrament del militant de la C. N. T. Avelino Lorient que morí el passat dissabte en la carretera del Congost en circumstàncies estranyes. S'ha vist concorregutíssim. En el mateix hi han assistit totes les organitzacions sindicals de la ciutat i representacions de les de les comarques. El llarg seguici ha passat pels principals carrers de la ciutat. S'han donat continuament visques a les diferents organitzacions sindicals. La Banda de música ha tocat diferents himnes revolucionaris.

Notícies de darrera hora

Oviedo continua essent bombardejat.—Granada segueix sitiada per les nostres forces.

A Astúries les nostres columnes continuen avançant. ha causat la total desmoralització dels rebels en aquella regió.

Els rebels a Poble de Gordon han estat derrotats i posats en fuga per les valentes tropes lleials que han entrat en aquell poble. S'han passat a les nostres forces un gran contingent de soldats, miners i població civil, que donen a comprendre que la desmoralització impera en l'ànim dels oficials feixistes.

Oviedo ha sofert en la matinalada d'avui un intens bombardeig que

S'espera que dintre breus hores Osca caurà en poder de les forces lleials

Els Alcassers de Toledo han estat destruïts

FRONT SUD

En aquest sector les forces han entaulat un avanç sobre Granada havent-se ocupat nonúbrós material de guerra i fent nou presoners en el dia d'avui.

Asseguren les forces de la República que ja tenen en el seu poder el casc d'Osca. S'espera que

dintre poques hores la ciutat haurà caigut a les nostres mans.

A Extremadura les nostres columnes han realitzat variis moviments envoltants i han bombardejat intensament les avançades de les columnes enemigues.

A Toledo s'ha conseguit destruir els Alcassers en quines torres hi havia amagades les ametralladores rebels.

COMPANYS:

«COMBAT» demana que hi col·laboreu tots, exposant-hi els vostres pensaments, Tots els vostres articles seran ben rebuts i publicats convenientment.

NOTES IMPORTANTS

Per manca de temps no hem pogut publicar avui un interessant article del company P. Serra, el qual parla del malaguanyat company Avelí Lorient. El publicarem demà amb l'espai que es mereix.

Així mateix demà publicarem una extensa ressenya de la important manifestació de dol.

ASSOCIACIO «ART D'IMPRIMIR I ANEXES»

Es convoca una reunió general extraordinària a tots els seus afiliats per a demà dia 8 de setembre al seu local (abans l'«Amistad») per a tractar de la posició sindical del Sindicat Gràfic.

Obrers tipogràfics de Girona: Assistiu hi!

COOPERATIVA GRAFICA

Avinguda Álvarez de Castro, 7-Teléfono 574

COOPERATISTES!!

COMERCIANTS

INDUSTRIALS

Encarregueu els vostres treballs de propaganda comercial i impresos a la

COOPERATIVA GRAFICA

de l'Avinguda Alvarez de Castro, 7

dirigida i controlada solament per elements treballadors i companys vostres. Us serviran amb gran economia de preu.

llibreria de la «Cooperativa Gráfica»

Material d'Oficines
Impresos de totes les classes

CORT-REIAL, 1-TEL. 571—GIRONA

Divendres passat, a les nou de la vetlla, el nou Comissari de la Generalitat ciutadà M. Jordi Frigola, pronuncià per ràdio el següent parlament al poble de Girona

Ciudadans de les terres gironines:

Al possessionar-me del càrrec de Comissari de la Generalitat en aquestes comarques vull, com a punt de partida de les meves tasques, adreçar una cordial salutació a les masses populars de les terres gironines, posant en aquesta salutació la càlida empremta d'un compromís en el compliment del qual haig de posar tota la meua voluntat i tot l'entusiasme que neix de les meves conviccions profundament arrelades. El Govern de Catalunya ha tingut a bé honerar-me amb la seva confiança designant-me per a representar-lo en aquestes contrades, i jo he acceptat l'encàrrec per sentir-me identificat amb les directives en tots els ordres profundament renovadors que orienten avui l'actuació dels nostres governants. En les delicades circumstàncies que vivim, quan la lluita contra el feixisme en armes i l'organització de la vida nova, exigeixen l'esforç de tots no es poden demanar càrrecs però tampoc s'en poden rebutjar. Cadascú ha d'acceptar el lloc que se li assenyali i procurar donar-hi el màxim de rendiment en profit de la causa de llibertat i justícia que a tots ens agermana. A mi m'ha tocat aquest de Comissari i a l'acceptar-lo únicament sento la recança d'haver-ne hagut de deixar un altre, el d'Alcalde de Palafrugell, que era grat els meus sentiments i va lligat íntimament a l'etapa més intensa i agitada, més rica d'emocions de tota mena, de la meua vida de soldat dels ideals populars. Dintre de l'esfera més reduïda de la vila palafrugellenca, íntimament lligat amb excel·lents companys de la C. N. T. del P. O. U. M., de l'Esquerra, de totes les organitzacions populars que allà han sapigut identificar-se en un gran daler constructiu del nou règim social, estava compartint unes tasques noblement ambicioses que afalagaven el meu espe-

rit amb l'esperança lluminosa d'un demà de pau i de justícia. Deixo amb una mica de recança la meua vila i els bons companys amb els que he compartit tant les hores de joia com les de dissort i persecució, però m'anima l'esperança de trobar ací nous companys que d'una manera cordial em facin lloc al seu costat per a lliurar-me a tasques semblants sota el signe del mateix ideal d'unitat popular.

He parlat d'unitat popular i he de dir que el meu propòsit més ferm és laborar des d'aquest càrrec pel manteniment i consolidació d'aquesta unitat magnífica que és garantia de l'enfonzament total i definitiu del feixisme i assegura per a demà un nou ordre polític, social i econòmic on la llibertat i la justícia constitueixen unes realitats ben vives. Si jo hagués d'ésser un element de discòrdia, si la meua presència posés en perill la bona harmonia que ha d'existir entre els diferents nuclis que formen el gran conglomerat antifeixista, sabria apartar-me de bon grat, ja que el càrrec únicament el tinc per a servir al poble i no sabria aguantar un instant en ell sota el pes de la sensació d'estar perjudicant, àdhuc contra la meua voluntat, la seva causa nobilíssima. Jo vinc a aquest càrrec a lluitar contra tots els que han fet possible el criminal alçament dels militars traïdors, a laborar per a l'anul·lació completa de tot quan es pugui considerar un perill de nous atemptats contra el poble.

Els camps són ben desllindats i no hi ha d'haver-hi en mi cap dubte ni vacil·lació quan es tracti de combatre els del camp contrari on es troben més o menys encoberts tots els enemics del poble. Per a lluitar contra el feixisme en tots els

seus aspectes sóc en aquest lloc. I no he de lluitar contra res més. Perquè així com tots els del camp oposat els considero enemics sense ni tan sols entretenir-me a establir matifes entre ells, en el nostre camp en les immenses rengleres populars, no hi veig ni hi vull veure entre ells més que amics i companys, homes i organitzacions que han d'essorar tot motiu de rencúnia i de recel davant l'enemic comú i davant el nostre esguard.

Per això he dit que la meua salutació als ciutadans d'aquestes terres havia d'aconseguir per la meua voluntat la significació d'un compromís. Compromís que té per fonament el meu propòsit de servir la causa popular de la millor manera que al meu entendre avui pot fer-se, que és contribuir a mantenir l'unió en les nostres rengleres, treballant per a fer cada dia més ferma aquesta unió que constitueix la nostra major força, el factor més decisiu del gran triomf que s'espera, que estem a punt d'aconseguir en contra de la vella Espanya negra, lliurada des del 19 de juliol al més execrable dels crims.

I res més, ciutadans. La tendència dels moments que vivim aconsella treballar molt i parlar només l'indispensable. Jo crec que ja he dit tot el que tenia de dir i ara vaig a començar la feina tenint ben presents els propòsits que us he anunciat amb la nova aspiració d'aportar el meu gra de sorra a la gran obra que el poble té entre mans.

Salut, ciutadans! Tots a l'una contra el feixisme, tots a l'una per a bastir la veritable República dels treballadors, tots a l'una per Catalunya. Salut!

L'heroic comportament de la 18.ª centúria "Txapàiev", de Girona, al comandament del nostre camarada Lluís Otero

Per tot el front ha corregut com una riuada de pólvora la notícia que la «Centúria» que comanda Lluís Otero, secretari general del S. R. I. i secretari d'Agitació i Propaganda del P. S. U. de C. a Girona, havia tingut una brillant actuació en els últims combats entaulats contra els feixistes en les zones que dominaven Sant Llorenç i So'n Carrió, posicions estratègiques d'importància que avui estan en el nostre poder i permetran el nostre avanç cap a l'interior de l'illa.

Hem hagut de caminar molts quilòmetres per a poder arribar a les avançades que ocupen els camarades de la «Centúria Txapàiev». Allí hem vist el camarada Otero treballant en la classificació d'una important partida de correspondència agafada a l'enemic, per la qual hom es dona perfecte compte del grau de desmoralització dels crísters feixistes.

Li hem demanat detalls del realitzat per la seva «Centúria», i ens ha respost que no ha fet res més que complir amb el seu deure revolucionari, i que qualsevol «Centúria» de les que operen a les Balears al comandament del capità Bayo, hauria fet igual.

Otero afegeix que està content perquè la «Centúria Txapàiev» està composta íntegrament per camarades del P. S. U. de C., de Girona.

Vol que fem constar el bon comportament dels milicians Amador Flores, Pau Vidal i Josep Cabanas, els quals es distingiren heroïcament en rescatar del camp de lluita un ferit greu, mentre eren hostilitzats per una metralladora enemiga.

També les milicianes Magdalena Soler i Dolors Bruns, que hagueren de deixar el fusell per a convertir-se en infermeres de la «Centúria» i malgrat els seus pocs coneixements en la qüestió sanitària, contribuïren granment i amb eficàcia a la cura i evacuació de ferits.

A la cresta del mont guanyat a l'enemic, oneja la roja bandera que porta la inscripció «Txapàiev-Girona», crivellada de bales pels feixistes, bandera que no tenim el menor

dubte que serà passejada triomfalment pels carrers de Girona.

En el combat del dia 26 últim, la «Centúria 18» arrabassà a l'enemic una important quantitat de material bèl·lic, la part més important del qual la componen tres metralladores, un dispositiu antiaeri, un trípode per a metralladora, una caixa de bombes Laffyte, quatre canons de recanvi per a metralladores, quaranta fusells, set caixes de municions per a fusell, vint-i-quatre caixes de municions per a metralladora, tres oiveres i gran quantitat de mantes, queviures i altres coses. Fou recollit també un fusell metralladora.

L'enemic, en la seva fugida, deixà quatre morts que han hagut d'ésser cremats. Abandonaren també un cotxe de turisme completament nou.

Es lliuraren a la 18 Centúria durant el gran combat, quatre soldats i un caporal d'infanteria, que com els que anteriorment es lliuraren, ens digueren que les hosts feixistes estan desmoralitzades i van a la deriva, i que els soldats es veuen obligats a tirar contra llurs germans de classe, perquè els oficials i caps feixistes els tenen constantment encanonats amb llurs pistoles de guerra.

Els cinc presoners manifestaren que a Palma, al Castell de Bellver, hi ha més de 400 detinguts i al port hi ha un vaixell carregat de presos dels feixistes.

En vista de la bona actuació del nostre camarada Otero, se li ha concedit, a més del de 18, el comandament de les Centúries 24, 29, 33 i la «Roja-negra», amb un total aproximat de 650 combatents d'entre els qual volem remarcar el cas sentimental i humanitat d'un jove milicià de 17 anys, orfe, que es presentà a Otero, per a combatre al seu costat, i en efecte, el xicot és valerós i decidit, i havent-se batut en primera línia, el nostre camarada Otero li ha ofert emportar-se'l amb ell quan s'acabi aquesta campanya.

El poble conquistat per la «Txapàiev» és So'n Carrió i al punt més alt de la torre de l'església, una bandera roja assenyala el pas victoriós de les Milícies antifeixistes que en aquest feu de March combaten per una causa justa i noble.

BORIS A. PETROV

Oviedo ja crema per tots quatre costats. L'artilleria lleial ha fet possible el total esfondrament del feixisme en aquella regió

